

MISSIO SAVO RY
Hammaslahti 20.7.2008
Raamattutunti: Väinö Hotti

IHMISEN JUURET

johtavat:

1. Maahan

Ihminen on lähtöisin maasta; hänen juurensa ovat maassa.

"Silloin Herra Jumala teki **maan tomusta ihmisen**" (1. Moos.2:7). Ihmeellinen Jumala, joka kykenee maan tomusta tekemään näin ihmeellistä!

"Aabraham vastasi ja sanoi: **"Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja tuhka"** (1. Moos.18:27).

2. Syntiinlankeemukseen

Syntiinlankeemus kuuluu vääjäämättä ihmisen sukujuuriin. Ihminen ei ole ainoastaan maasta lähtöisin, vaan hän on myös **maallinen**.

"**Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta**" (1. Kor.15:47).

"Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja **maallisiin on heidän mielensä**" (Fil.3:18-19).

Tämä tarkoittaa sitä, että hänen mielensä on kiinni näissä ajallisissa. Apostoli kehottaa: **"Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä"** (Kol.3:2).

Totaalinen turmeltuminen

Paratiisissa tapahtui onnettomuus, johon ihmiskunnan muita katastrofeja ei voi edes verrata. Sen syvyys- ja laajuusvaikutukset olivat aivan omaa luokkaansa.

"Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: **"Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman"** (1. Moos.2:16-17).

"Kuolemalla kuoleminen" ei merkinnyt välitöntä fyysistä kuolemaa - myöhemmin myös sitäkin, vaan se merkitsi kuoleman sisimmän olemuksen toteutumista. Ihmisen ja Jumalan välinen yhteys katkesi. Ihmisen yhteys elämän lähteeseen meni poikki. Tätä kautta ihminen ajautui kokonaisvaltaiseen katastrofiin. Onnettomuus oli lähes peruuttamaton ja korjaamaton.

Me saamme päivittäin oman elämämme kautta terveisiä paratiisin katastrofista, saamme vuosituhansien takaa murheellista ja järkyttävää henkilökohtaista **Jobin postia**. Meidän

ruumiissamme vaikuttavat kuoleman voimat mm. sairauksien kautta. Lisäksi huomaamme sisäisen vastahakoisuuden Jumalaa kohtaan.

*"Meidän täytyy vaikkakin vähitellen opetella vaikeata läksyä, jota emme koskaan täysin opi, sitä läksyä, että Aadamilta olemme perineet kaiken ajateltavissa olevan kauhistuksen ja **viemme sen mukanamme vähentymättömänä hautaan asti**" (Jonas Lagus).*

Seet - isänsä kopio

Seet on todistus syntiinlankeemuksen turmelevasta vaikutuksesta:

"Kun Adam oli sadan kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen kuvansa, ja hän antoi hänelle nimen Seet" (1. Moos. 5:3).

Meistä jokainen on paitsi Jumalan kuva myös Aadamin kuva ja hänen kaltaisensa.

3. Taivaaseen

"Sillä me olemme myös hänen sukuansa" (Apt.17:28).

"Taivaasta on sukusi, Tullut olet taivahasta. Eikö siis tee mielesi Jälleen kotimaahasi?" (Vvk.620:2).

"Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät" (1. Moos.1:27).

"Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu" (1. Moos. 2:7).

"Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä" (Srn.3:11).

"Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan"?" (Jaak.4:5).

4. Israeliin

Suomalaistenkin **geneettiset** juuret voivat johtaa Israeliin. **Hengellinen** yhteys on joka tapauksessa kiistaton.

a) Jeesus oli juutalainen.

"Sillä pelastus on juutalaisista" (Joh.4:22).

b) Raamattu on tullut meille Israelin välityksellä.

c) Pakanat ovat Israel-öljypuuhun oksastettuja oksia. Tämä öljypuu koostuu **uskovista israelilaisista** - epäuskoiset on "taitettu pois".

"Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun **mehevästä juuresta**, niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua" (Room. 11:17-18).

"Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljypuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa enemmän nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa!" (Room.11:24).

Pakanat ovat "metsäöljypuun oksia", uskovat israelilaiset ovat "oikeita oksia" ja Kristus on "öljypuun mehevä juuri". Tässä kohden pakanat ovat israelilaisten kanssa saman öljypuun oksia.

Nämä raamatunkohdat kuvaavat kaikkien uskovien orgaanista ja saumatonta keskinäistä suhdetta samoin kuin Kristuksen ja uskovien suhdetta.

5. Kristukseen

Kristus on koko luomakunnan takana:

"Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa" (Kol.1:16-17).

6. Uskovan erikoissuhde Kristukseen

Uskovan "juuret" johtavat Kristukseen erityisessä merkityksessä.

1) Uskova on "Jumalasta syntynyt".

"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

"Me olemme Jumalasta" (1. Joh.4:6).

2) Uskova on "Kristuksen morsian".

"Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen" (2. Kor.11:2).

3) Uskova on "Kristuksen ruumiin jäsen" - hän samalla oksastettu Kristus-viinipuuhun.

"Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä" (1. Kor.12:27).

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh.15:5).

Siis pakanuskovat ovat Israelin kautta osalliset Kristuksesta, mutta myös ilman Israelia - suoraan. On kysymyksessä KAKSI ERI NÄKÖKULMAA - molemmat ovat oikeita. Meidän ei tarvitse pyrkiä juutalaisuuden kautta Kristuksen osallisuuteen ja Jumalan kansaksi. MEILLÄ ON TÄHÄN OIKOTIE!

4) Kristus asuu uskovassa.

"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan" (Joh.14:23).

5) Uskovan elämä on **Kristuksen elämää hänessä**:

"minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa" (Gal.2:20).

6) Uskovan on määrä päivä päivältä yhä paremmin **juurtua Kristukseen**.

"Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä, **juurtuneina häneen** ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen" (Kol.2:6-7).

7) Juurtuminen Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen.

"Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa" (Room.6:4-5).

8) Kaikki minun lähteeni ovat sinussa.

"Kaikki minun lähteeni ovat sinussa" (Ps.87:7).

PERUSKYSYMYKSIÄ

Mistä olen tullut?

Miksi elän?

Mihin olen menossa?

Saavuttaakseen ehjän persoonallisuuden ihmisen on tarpeen saada näihin kysymyksiin tyydyttävä vastaus. Jollei näihin kysymyksiin löydetä vastausta, ihmisen persoonallisuus pirstoutuu.

Tavoitteena ehjä persoonallisuus?

Toisaalta tämä tavoite on ylevä ja tärkeä. Hengellisesti katsoen asia on kaksijakoinen. Kristus eheyttää ihmisen, mutta hän myös särkee ja murtaa.

"Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan" (1. Moos.32:24-25).

"Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, **jotka särkenyt olet**" (Ps.51:10).

"Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki" (Jes.57:15).

"Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän meni ulos ja **itki katkerasti**" (Matt.26:75).

"Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, **itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla** ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella" (Luuk.7:37-38).

"Särje oi Herra, sydämet meidän, valtavan Henkes voimalla ain!"

Uskovasta voitaisiin kaiketi käyttää sanontaa EIJÄ SIRPALE.

LUOMISTEORIA (kreationismi) VAI KEHITYSTEORIA (darwinismi)?

Paljon pelissä

Kehitysteoria on vuosien mittaan saanut yhä enemmän kannattajia. Sillä on tieteellinen (?) pohja, sen sijaan luomisteoriaan uskovat ovat kalkkeutuneita fundamentalisteja.

Uskovien piirissä on havaittavissa merkillistä horjuvaisuutta tässä kysymyksessä. Ei ole katsottu kovin vaaralliseksi livetä yksinkertaisesta Raamatun ilmoituksesta. Mutta mistä kaikesta tässä on kysymys? Onko sama, mihin uskova uskoo kun on kysymyksessä kaiken alku?

1) Kysymys on määräys- ja hallintavallasta. Jos maailma on syntynyt sattumalta, Jumalalla ei ole mitään sananvaltaa siinä olevaan elämään. Toisaalta evoluutio merkitsee koko Jumalan olemassaolon kieltämistä (ateismia). Jos taas Jumala on kaiken LUOJA, maailma on hänen ja hänellä on oikeus sanoa, kuinka hänen talossaan eletään. Jos taas Jumala kielletään, ihmisestä tehdään jumala, jolla on oikeus päättää mm. elämästä ja kuolemasta (abortit ja eutanasia).

2) Syntiinlankeemuksen kieltäminen. Raamatun luomis- ja syntiinlankeemuskertomukset kuuluvat saumattomasti yhteen. Luomisen kieltäminen johtaa automaattisesti syntiinlankeemuksen kieltämiseen. Ihminen ei siis ole syntinen. Kristinusko vaihtuu humanismiin: *"Ei paha ole kenkään ihminen, vaan toinen on heikompi toista."*

3) Sovituksen mitätöiminen. Jos ei ole syntiä, ei tarvita myöskään synnin sovittajaa, Kristusta. Näin Raamatun pelastushistoria ja koko Raamattu turhentuu.

3) Kysymys on Raamatun luotettavuudesta. Jos sen alkuluvut ovat epäluotettavat, voidaanko muuhunkaan sen tekstiin luottaa? Jos alkukertomukset eivät ole Jumalan pettämätöntä ilmoitussanaa, kuinka sitä voi olla muuallakaan Raamatussa? Näin meiltä riistetään kokonaan Jumalan ilmoitus.

USKOVA ON JALOSUKUINEN

Jokainen haluaisi mielellään kuulua sukuun, jossa vilisee professoreita, tohtoreita, kirkonmiehiä jne. Me haluaisimme kuulua "jaloon sukuun". Mutta silloin me unohdamme, että Jumalan useimmin hylkää jalosukuiset:

"Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, **ei monta jalosukuista**, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä" (1. Kor.26-29).

Toisaalta uskova nimenomaan on jalosukuinen!

Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa" (1. Piet. 1:9).

Uskovan uudestisyntymisessä kokema asemanmuutos, kun hänet synnin maaperästä siirretään Kristus-kalliolle ja kun hänet oksastetaan Kristus viinipuuhun, merkitsevät aivan uusia lähtökohtia elämälle. Oksastaminen Kristukseen merkitsee menneen sukuperinnön taakse jättämistä ja unohtamista. Tässä on uskovan pyhityksen vankka perusta. Jos uskova unohtaa nämä realiteetit, hänen on mahdotonta elää "kutsumuksensa arvon mukaista elämää".

KATSE ETEENPÄIN

Sukututkimuksella on oma merkityksensä, mutta sillä on myös haittansa ja vaaransakin. Se voi vangita meidät väärällä tavalla menneisyyteen. Uskovalle kuuluu kolme kehotusta: 1. Katso Jumalan Karitsaa. 2. Katso ylöspäin. 3. Katso eteenpäin.

"Kun ihmiset moittivat erään ylhäisen naisen naimisiinmenoa Matthew Henryn kanssa tämän alhaisen syntyperän vuoksi, vastasi nainen: 'En välitä siitä, mistä hän on tullut, minua kiinnostaa vain se, mihin hän on menossa, jahaluan mennä yhtä matkaa hänen kanssaan'" (Stanley Jones, Voittoa elämä).

"Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: **unhottaen sen, mikä on takana**, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa" (Fil.3:13-14).

Muistakaa Lootin vaimoa: "Ja Lootin vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin hän muuttui suolapatsaaksi" (1. Moos. 19:26).

"Matkalla me oomme suureen huomiseen..."